

Menighedens ledelse og valg til ledelsen I

- Når vi skal tale om menighedens ledelse, er det naturligt at begynde med at tale om det almene præstedømme
- Det lyder til alle kristne kvinder og mænd: ”*Men dere er en utvalgt ætt, et kongeligt presteskap, et helligt folk, et folk til eiendom, for at dere skal forkynne hans storhet, han som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys*” (1 Pet 2,9)
- At vi alle ved troen på Jesus er præster, indebærer ifølge NT, at vi alle har ret til at træde ind i det allerhelligste, ja vi står der allerede: Vi er allerede nu i himlen for Guds ansigt! (Ef 2,6; Hb 12,22)
- Der er ikke nogen særlige steder eller særlige huse, hvor vi på en særlig måde står for Guds ansigt. I troen på Jesus lever vi til stadighed i nåde og i fred for Guds ansigt og tjener ham i ånd og i sandhed (Joh 4,23).
- Troens liv fornyes og styrkes i os ved evangeliet s åbenbaring af den nåde, fred og herlighed, vi allerede nu står i ved troen på Jesus.
- Kernen i vores præstetjeneste for Gud er, at vi lever i tro på Jesus og i tjeneste for ham i alle rum af vores liv (Rom 12, 1- 15,13; 1 Pet 2,9-4,6)
- Det almene præstedømme udfolder sig altså *ikke* bare i menigheden og *ikke* bare i åndelige opgaver. Den tanke har sin rod i katolicismen, som definerede kirkens rum som et særligt helligt rum og de åndelige opgaver som nogle særligt hellige opgaver. Det er *ikke* en bibelsk tanke.
- Det almene præstedømme er livet i tro på Jesus og i tjeneste for ham i alle rum af vort liv. Vi tjener Jesus ved at tjene vor næste.
- Vor præstetjeneste udspringer i lønkammeret, hvor vi fornyes i troen på og glæden over *Jesus*. Så går vi ud og tjener Jesus ved at tjene vor *næste*.

Menighedens ledelse og valg til ledelsen II

- I menigheden er der ingen tvedeling mellem lægfolk og præster. Der er i NT kun ét præstedømme, det almene præstedømme, som alle troende har del i.
- Der er alligevel en tvedeling i menigheden: mellem mænd og kvinder. *Alle* mænd har del i en ledende myndighed, som *ingen* kvinder har del i.
- *Alle* mænd i den apostolske menighed kunne deltage i vurderingen af den profetiske tale. *Ingen* kvinde kunne gøre dette (1 Kor 14,34-35).
- Blandt mændene blev nogle udpeget til i en kortere eller længere periode at varetage nogle ledende tjenester i menigheden (ApG 1,15-26; 6,1-6; 14,23; 2 Kor 8,19, Tit 1,5).
- NT giver ingen forpligtende vejledning i, hvordan mændene til de ledende tjenester skal vælges. NT giver derimod en række eksempler på, hvordan det kunne ske:
 - 1) Ved at apostlene udpegede nogle ledere (ApG 14,23)
 - 2) Ved at en apostelmedhjælper udpegede nogle ledere (Tit 1,5)
 - 3) Ved at menighederne udpegede nogle ledere (ApG 6,1-6; 2 Kor 8,19)
 - 4) Ved at menighederne opstillede nogle kandidater, hvorefter man kastede lod om kandidaterne i bøn til Gud om at udpege den rette (ApG 1,15-26)Valgformen synes med andre ord at være et *adiaforon*. Vi har frihed til at gøre det på forskellig måde, når det sker inden for rammerne af Guds ords generelle vejledning og i hensyntagen til eventuelle svage samvittigheder.

Menighedens ledelse og valg til ledelsen III

Når vi skal tilrettelægge en praksis for valg af ledere i dag, må vi være opmærksomme på:

- *At det almene præstedømme ikke er ensbetydende med et moderne demokrati, hvor alle har lige ret til at stemme og bestemme. Det almene præstedømme er retten til for Jesu skyld at leve i nåde for Guds ansigt og at tjene ham i alle rum af vort liv*
- *At de nordiske missionsforeninger i forlængelse af 'societyets-bølgen' i 1800-tallet overtog den almindelige demokratiske foreningsform inklusive den demokratiske valgform med stemmeret for begge køn*
- *At vi ikke i NT møder noget, der ligner en demokratisk afstemning, hvor hver person har én stemme, og hvor sagerne afgøres ved simpelt flertal. Det er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at det er en ukristelig og uforsvarlig praksis. Vi møder den bare ikke i NT.*
- *At apostlen Peter kun henvender sig til de troende mænd, når han i Jerusalem taler om behovet for at vælge en ny apostel efter Judas Iskariot. Peter henvender sig til 'andres adelfoi' – 'mænd brødre' (ApG 1,16). Samme tiltaleform anvendes af Peter under apostelmødet (ApG 15,7)*
- *At afgørelser vedrørende udelukkelse fra en jødisk synagogen blev truffet af synagogens voksne mænd i fællesskab. Familiens mandlige overhoved repræsenterede familien i synagogen. Det er sandsynligt, at denne praksis fortsatte i apostlenes menigheder (1 Kor 5,12-13; 2 Kor 2,6).*

Menighedens ledelse og valg til ledelsen IV

Når vi skal tilrettelægge en praksis for valg af ledere i dag, må vi ligeledes være opmærksomme på:

- *At det er uforeneligt med tjenstedelingen, at en kvinde går imod sin mands vurdering og valg i vigtige menighedsspørgsmål*
- *At det er uforeneligt med tjenstedelingen, at vigtige menigheds-spørgsmål finder deres endelige afgørelse ved kvinders stemmeafgivelse*
- *At en afvisning af kvinders stemmeret ikke er ensbetydende med en afvisning af kvinders mulighed for at ytre sig om menighedsspørgsmål, når blot det sker i respekt for tjenstedelingen*
- *At en afvisning af kvinders stemmeret ikke er ensbetydende med, at mændene i menigheden kan handle på familiens vegne uden hensyntagen til kone og børn. Manden må tværtimod gøre det, som tjener dem bedst.*
- *At en afvisning af kvinders stemmeret ikke kan begrundes med, at kvinder har en svagere åndelig dømmekraft end mænd, og at deres vurdering ikke er værd at lytte til*
- *At en afvisning af kvinders stemmeret derimod må begrundes med den bibelske tjenstedeling og med det bibelske syn på mand og hustru som en ubrydelig enhed.*

Efeserne 5,21-33

I skal underordne jer under hinanden i ærefrygt for Kristus, I hustruer under jeres mænd som under Herren; for en mand er sin hustrus hoved, ligesom Kristus er kirkens hoved og sit legemes frelser. Ligesom kirken underordner sig under Kristus, sådan skal også I hustruer underordne jer under jeres mænd i alt. Mænd, elsk jeres hustruer, ligesom Kristus har elsket kirken og givet sig hen for den for at hellige den ved at rense den i badet med vand ved ordet, for at føre kirken frem for sig i herlighed, uden mindste plet eller rynke, hellig og lydefri. Sådan bør også mændene elske deres hustruer som deres eget legeme. Den, der elsker sin hustru, elsker sig selv. Ingen hader jo sin egen krop, men nærer og plejer den, som Kristus gør med kirken. For vi er lemmer på hans legeme. Derfor skal en mand forlade sin far og mor og binde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød. Dette rummer en stor hemmelighed — jeg sigter til Kristus og kirken. Men det gælder også jer, at I hver især skal elske jeres hustru som jer selv, og hustruen skal have ærefrygt for sin mand.